Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 126. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 6, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 6-го ЛИПНЯ 1995 р. Ч. 126. РІК CII.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВІДВІДАВ НІМЕЧЧИНУ

Київ (УНІАР).— У понеділок, 3-го липня, Президент України Леонід Кучма вилетів до Німеччини з офіційною візитою на чолі української урядової делеґації.

У Бонні Президент України зустрівся з президентом Німеччини Романом Герцоґом, федеральним канцлером Гельмутом Колем, бурґомістрами міст, підприємцями, банкірами, а також з представниками української громади. Під час зустрічей обговорено питання двостороннього співробітництва між Україною та Німеччиною.

Заторкувалося і питання Чорноморської фльоти. Президент України пояснив, що проблема Чорноморської фльоти остаточно не вирішена, залишилося багато відкритих питань. Потрібно визначити місце, де буде розташована військово-морська база Росії, її кордони, а також скільки років вона там буде. Л. Кучма зазначив, що спільно з Б. Єльцином вони зробили великий крок на шляху до вирішення проблеми Чорноморської фльоти.

Президент України також прокоментував нові призначення в українському Уряді: "Передусім новий склад Кабінету Міністрів буде зорієнтовано на розширення виробництва і структурну перебудову економіки". Президент підкреслив, що цими питаннями займатиметься Роман Шпек, який призначений віцепрем'єр-міністром з економічних питань.

Щодо змін у керівництві силових міністерств, то вони, за словами Л. Кучми, викликані необхідністю підвищити координацію діяльности силових міністерств і посилити боротьбу з організованою злочинністю. Необхідною умовою економічних реформ є політична стабілізація в суспільстві, вважає Президент Кучма.

Дж. Мейджор здобув перемогу

Лондон. — Джан Мейджор здобув децидуючу перемогу та залишається дальше на становищі керівника Консервативної партії, а з тим і прем'єр-міністром Англії. З усіх 329 членів парляменту Консервативної партії, що мали право голосувати — 218 проголосували за Дж. Мейджора, а 89 віддали свої голоси за його противника 44-річного Джана Редвуда. Крім того, 22 стрималося взагалі від голосування, що можна інтерпретувати разом з голосами відданими за Дж. Редвуда, як незадоволенням третини членів партії.

Все ж таки здобута перемога для Дж. Мейджора є своєрідним піднесенням його престижу та утвердженням його дальшої політичної кар'єри на становищі прем'єр-міністра. Одначе аналітики уважають, що це є тільки тимчасовим яви-щем і неполадки у Консервативній партії дальше існують тому, що Дж. Мейджор не є сильним політичним керівником. Колишній прем'єр-міністер Марґарет Та-

(Закінчення на стор. 3)

УНСОЮЗ НАДІЛИВ ЧЛЕНІВ-СТУДЕНТІВ СТИПЕНДІЯМИ НА СУМУ 63,400 ДОЛ.

Джерзі Сити, Н. Дж. — Стипендійна комісія Українського Народного Союзу у складі Уляна Дячук, д-р Петро Саварин, Марта Лиско, Олександер Ю. Благітка, Василь Пастушок, Рома Гадзевич і Олександер Худолій, на засіданні в п'ятницю, 23-го червня ц. р., призначила 237 стипендій на загальну суму 63,400 дол. на шкільний рік 1995–96.

В часі засідання комісія розглянула 271 аплікацій, з яких приділили стипендії 237 студентам в таких сумах:

одну на 2,000 дол., чотири по 1,000 дол., дев'ять по 700 дол., три по 600 дол., 20 по 500 дол., 25 по 400 дол., 33 по 300 дол., 52 по 200 дол. і 90 по 100 дол.

Особливу стипендію ім. Осипа і Дори Ґаландюк у висоті 2,000 дол. надано Тарасові Кулаківському, (Від. 175) з Стерлінґ Гайтс, Миш., студентові біохемії в університеті Овкленд в Рочестері, Миш. Цю стипендію уфундувала дочка д-р Сузана Ґаландюк в пам'ять своїх батьків, які проживали в Елленвіллі, Н. Й.

Стипендію ім. Антона Драґана, покійного головного редактора „Свободи", приділено в сумі 400 дол. Вірусі Пальчинсьській (Від. 489), студентці інформації та зв'язків в Ст. Джанс університеті в Джамейка, Н. Й.

Стипендію ім. Романа Слободяна, покійного головного касира УНСоюзу, в сумі 600 дол приділено Тані Кость (Від. 240) з Норт Роялтон, Огайо, студентці фізики в Кейс Вестерн Резерв університеті в Клівленді, Огайо.

Стипендію ім. Йосифа Волка в сумі 300 дол. призначено для Кортні Скатт (членки Від. 161) з Аліквіпа, Па., студентці терапії в Сетон Гил Каледж у Ґрінсбурґ, Па.

Стипендію ім. Богдана Зорича, покійного заступника головного предсідника УНСоюзу для Канади, в сумі 400 дол. приділено Ігореві Ґечі, (членові Від. 465) з ЛяСаль, Квебек, студентові теології в Каледжі св. Андрія у Вінніпеґу, Манітоба.

Стипендії Корпорації Українського Народного Дому у Блекстон, Массачусеттс отримали наступні студенти:

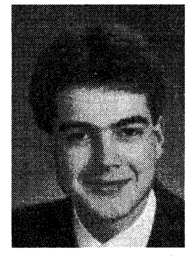
1,000 дол. Джейсон Гардінк, (член Від. 206) з Слейтервиль, Р. Ай., студент гри фортепіяну в Консерваторії Оберлин, Оберлин, Огайо.

500 дол. Брюс Бурак (член Від. 206) з Вунсакет, Р. Ай., студент шкільництва в Роуд Айленд Каледж.

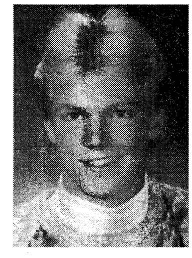
500 дол. Тереса Ганула (членка Від. 238) з Разлиндеяль, Масс., яка розпочала студії в Ст. Анселм Каледж в Манчестер, Н. Г.

Тарас Кулаківський, $2,000 Galandiuk Scholarship

Джейсон Гардінк $1,000

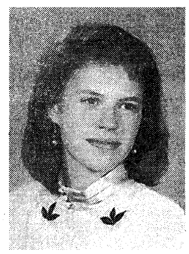

Брус Бурак $500

Тереса Ганула $500

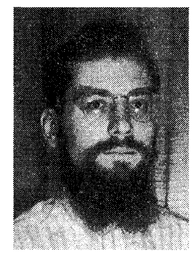
Ukrainian National Home Corporation of Blackstone, Mass.

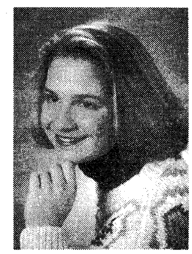
Таня Кость, $600 Slobodian Memorial

Віруся Пальчинська, $400 Dragan Memorial

Ігор Ґеча, $400 Zorych Memorial

Кортні Скатт, $300 Wolk Memorial

Спроба позбавити О. Ткаченка права головувати не вдалася

Київ (УНІАР). Тут у понеділок, 3-го липня, на засіданні Президії Верховної Ради України мав головувати Олег Дьомін, але керівне місце зайняв Олександер Ткаченко. Присутні на засіданні депутати пояснили, що ті, хто заперечував проти головування О. Ткаченка, залишилися в меншості.

Як уже інформовано, 27-го червня О. Ткаченка позбавили права головувати на сесії Верховної Ради України, але вже 29-го червня він знову головував на денному засіданні.

На засіданні Президії Верховної Ради роглядалося 15 питань, які мають обговорюватися на сесії парляменту. Визначено порядок денний сесії на 4-7 липня.

Відбувся 21-ий з'їзд Сеньйорів УНС

Союзівка (Р. Барановський). — Тут на оселі УНС відбувся від 11-го до 16-го червня ц. р. 21-ий З'їзд Товариства Сеньйорів Українського Народного Союзу. За підрахунком Реєстраційної комісії у з'їзді взяло участь 111 членів з різних стейтів ЗСА, а саме: Ню Йорк — 42, (в тому 11 з Керґонксону, дев'ять з Рочестеру, Ню Джерзі — 16, Массачусетс — 13, Пенсильванія — 10, Ровд Айленд — шість, Огайо — чотири, Коннектикат — три, Делевар — два, Фльорида — два, Мізурі — один, Південна Каролайна — одна, Вірджінія — один, без адрес — чотири.

Реєстрацію проводили Марія Бобечко і д-р Стефанія Барановська. У неділю після вечері відбулася зустріч сеньйорів на терасі „Веселки", якою проводив полк. Данило Слободян, а д-р Анна Чопик розважала жартами при звуках місцевої оркестри.

У понеділок вранці члени взяли участь у Службі Божій в церкві св. Трійці, які відправив парох о. В. Заяць в наміренні сеньйорів.

В 11-ій год. з'їзд відкрив голова інж. Євген Волошин. Після відспівання американського і українського гимнів однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять сеньйорів, які відійшли у вічність в останньому році.

З'їздом проводила обрана Президія у складі: д-р А. Чопик — голова, Ольга Літепло — заступник, Аліса Орлан — англомовний секретар, Олена Тренклер — україномовний секретар.

До Верифікаційної і Реєстраційної комісій увійшли: Марія Бобечко, Стефанія Барановська, Мирослава Прохніцька і Міра Повх.

До Номінаційної комісії увійшли: Анна Турчин — голова, Анна Мелен і Мирон Руснак. У зв'язку з рішенням не намічувати цього року резолюцій, скреслено вибір Резолюційноя комісії.

Обширний протокол з попереднього з'їзду, що його прочитала Марія Бобечко, прийнято без змін. В пополудневій сесії звітували члени Управи, а вечором відбулося бінґо.

У вівторок ранішня сесія була виповнена оживленою дискусією над звітами, а по полудні на внесок Номінаційної комісії обрано нову Управу у складі: д-р А. Чопик — голова, почесні голови: інж. Степан Куропась і інж. Є. Волошин, заступник голови — і в. о. голови полк. Д. Слободян, заступник — Семен Літепло, Олена Тренклер — україномовний секретар, А. Орлан — англомовний секретар, Олена Папроцька — касир і д-р Роман Барановський — пресовий референт.

Представники різних округ ствердили, що старші люди не можуть їхати автом і тому не мають змоги приїхати на Союзівку.

По полудні члени мали нагоду розважатися програмою „Лайн денс", а вечером М. Тренклер розважав показом відео про культуру і історію України.

В середу програма не передбачала зайнять. Увечорі Є. Волошин провів ліцитацію подарованих речей, а гроші з цього будуть передані для дітей Чорнобиля і для старших потребуючих людей в Україні. Зібрано 1,200 дол.

У четвер д-р А. Чопик виголосила доповідь на тему: „Куди підемо звідсіля?", а управитель Союзівки Іван Флис, мол., поінформував про зміни оплат перебування на Союзівці.

По полудні предсідник УНС Уляна Дячук ознайомила присутніх про останні події в УНС, про закриття бюра УНС у Вашінґтоні, про видання часопису „Свобода", фінансовий стан УНС тощо. В дискусії забирали голос численні учасники зборів.

Вечером відбувся традиційний бенкет „Вишивані вечорниці", на якому виголосила головну промову Ірина Куровицька. Її представила Ірина Руснак як президента Національної ради жінок Америки, заступника голови Союзу Українок Америки і референтки для міжнародних зв'язків. Прелеґентка подала обширний двомовний огляд діяльности українського жіноцтва, а також загальної світової діяльности жіночих організацій.

Вечір закінчився танцями під звуки „Гармонії".

З'їзд закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна", а новообрана голова д-р А. Чопик подякувала присутнім за їх активну участь, головно тим, що в часі зборів виконували обов'язки в різних комісіях, та побажала щасливої дороги і зустрічі в наступному році.

Американський дипломат турбується долею України

Київ. — У газеті „Вашінґтон Таймс" з 29-го червня поміщено коротке повідомлення про те, що амбасадор ЗСА в Україні розповсюджує де тільки може свою думку про те, що дуже не погоджується на будь-яке зменшення американської допомоги Україні.

„Якщо ми не втримаємо своєї економічної допомоги Україні, рискуємо тим, що Україна не втримається на рівні модерної держави та знову пропаде в російській орбіті",— заявив американський амбасадор Вілліям Міллер делеґації правників, які допомагають Україні з правовими реформами.

„Боюсь, що зменшуючи допомогу Україні, ставимо її в дуже важке та небезпечне становище".

Чи коментарі амбасадора В. Міллера вплинуть на тих, які виходять з пропозиціями зменшення допомоги країнам колишнього СССР, важко сказати.

В Україні

(з інформацій УНІАР)

Депутат України своїм автом збив інше авто

ЗАПОРІЖЖЯ.— Депутат Верховної Ради України Микола Таран у нетверезому стані вчинив аварію на Преображенському мосту, виїхавши на зустрічну смугу та зіткнувшись з автом 50-річної громадянки Щербини Валентини, яка потрапила до лікарні з травмою живота. М. Таран представляє в парляменті фракцію комуністів і є головою підкомісії з питань соціяльної політики та праці.

Л. Кравчук про сочинську угоду

КИЇВ.— Преший Президент України Леонід Кравчук на пресовій конференції у Верховній Раді сказав: "Питання не в числі кораблів, що належать Україні або Росії, проблема в присутності росіян на теренах України, що декларується сочинською угодою". І доки російська фльота буде розташовуватися в Севастополі, територія Криму контролюватиметься Російською Федерацією. Сочинська угода, на думку Кравчука, не дає конкретної відповіді на питання де саме розташовиватиметься фльота України і на яких умовах російська фльота перебуває в Україні. Кравчук процитував слова російського президента Боріса Єльцина, який сказав: "Ми із Криму не підемо". А це означає, що головним напрямком сучасної геополітики Росії є збереження теритотіяльної єдности в межах колишньої імперії. Кравчук також зазначив, що "Захід заплющує очі на те, що робить Росія, спостерігаючи яким чином Україна і Росія вирішать питання щодо Чорноморської фльоти".

Комуністи пропонують націоналізувати приватні банки

КИЇВ.— Постійна парляментська комісія з питань економічної політики й управлення народним господарством отримала проєкт закону "Про реприватизацію (націоналізацію) майна підприємств, організацій і банків". Автором цього законопроєкту є заступник голови постійної комісії з питань бюджету Павло Кузнєцов із фракції комуністів. За словами Кузнєцова, ідею підготовки такого законопроєкту йому підказало саме життя, оскільки під час приватизації багатьох об'єктів порушуються закони, а механізму повернення підприємств у загальнодержавну власність нема. Готуючи законопроєкт, він спирався на досвід Росії, Англії, Франції, ЗСА, Чехії, зазначив Кузнєцов. Другий подібний проєкт підготувала група депутатів-соціялістів, очолювана Наталією Вітренко. Комісія постановила узгодити законопроєкти і через два тижні подати на розгляд у Верховній Раді.

В. Гриньов не довіряє депутатам лівого спрямування

ПОЛТАВА.— Радник Президента України з питань реґіональної політики Володимир Гриньов зазначив, що ліві сили в парляменті, не визнавши конституційного договору, можуть спровокувати політичну кризу. Як тільки буде обрано Конституційний суд, вони звернуться до нього й оскаржать Президента за порушення Конституції. Це зупинить реформи і спричинить глибоку кризу.

Судять громадянина Ізраїля

ЛЬВІВ.— У місті розпочався суд над громадянином Ізраїля Максимом Марісоном, якого звинувачують в убивстві, махінаціях, крадіжках авт та незаконному зберіганні зброї. Марісон еміґрував до Ізраїля три роки тому з усією родиною, але приїздив кілька разів у "бизнесових" справах. Його підозрівають в убивстві львʼянина, обпалене тіло якого знайдено в одній з околиць Львова.

В АМЕРИЦІ

ПРОДОВЖ НАСТУПНИХ кількох тижнів Конґрес буде застановлятися над пропозиціями, головним завданням яких є драстично змінити існуючі правила, щодо безпеки їстивних продуктів. Запропоновані республіканцями зміни є частиною кількох законопроєктів і спрямовані на те, щоб обмежити право Федерального уряду реґулювати не тільки справу безпеки продуктів харчування, але також здоров'я та довкілля. Головною точкою цих змін є законопроєкт, що його спонзорує сенатор республіканець з Кензас Роберт Дол, керівник сенатської більшости, з прицілом на усунення існуючого бюрократизму.

НОВИЙ ДИРЕКТОР СІ-АЙ-ЕЙ Джан Дойч твердить, що має на меті змінити діяльність і поведінку американських аґентів за кордоном, щоб вони були більш послідовними щодо „ американських інтересів та американських вартостей". Крім того, зізнаючи перед Сенатською комісією, він сказав, що його дуже турбують закиди про переступлення людських прав аґентами Сі-Ай-Ей за кордоном. І він уважає, що це є найважливішим його завданням, щоб не допустити більше до подібних звинувачень членів аґенції, а для цього потрібно відповідного унапрямлення. З цього приводу він розглядається за новим керівником відділу таємних операцій.

У СВІТІ

У ЧАСІ КОЛИ американсько-японські торговельні стосунки є дещо напруженими саме через нерівномірні можливості американських підприємців на японському ринку, то американські вироби серед японців набирають чим раз більшого запотребування. Одначе це не кінчається на тому, японці відкрили новий спосіб набуття потрібних їм американських виробів — каталоґові замовлення через поштове посередництво. Згідно з офіційними твердженнями, ця ділянка торгівлі в останньому році зросла до 750 міл. дол. і то з такою швидкістю, що просто заскочила всіх. Найбільше японці поштою замовляють одяг, приладдя для таборування, косметику, ровери, музичні інструменти та багато іншого.

У НЕДІЛЮ, 2-ГО ЛИПНЯ, куля з міномета боснійських сербів потрапила у будинок Головної квартири Організації Об'єдних Націй у Сараєво, засипаючи шрапнелями не тільки згаданий будинок, але також і сусідню американську амбасаду. У цьому обстрілі були поранені троє вояків миротворних військ ООН і вартовий амбасади, що на думку аналітиків вказує на зухвалість боснійських сербів через брак будь-яких заходів гальмування зі сторони ООН. Така політика інертности тих, які взяли на себе обов'язок захищати, тільки заохочує боснійських сербів до, аґресивности.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

П. Вілсон — ще один претендент на пост президента

Майже ні в кого, хто цікавиться і хто зацікавлений президентськими виборами 1996 року, не було сумніву, що губернатор Каліфорнії республіканець Піт Вілсон ось-ось офіційно висуне свою кандидатуру і включиться у боротьбу за Білий Дім. Але час ішов, а П. Вілсон не поспішав і нікому не відкривав своїх плянів. „Він нікому не сказав про це, але, я думаю, що можемо бути певні на 80 відсотків, можливо, навіть на 90, що він вступить у боротьбу. Нема ніяких ознак, що не вступить", — сказав ще в березні в інтерв'ю газеті „Ню Йорк Таймс" Джордж Ґортон, головний політичний дорадник П. Вілсона.

І ось до восьми республіканців, які ще в січні — березні офіційно оголосили про свій намір боротися за пост президента, у четвер, 22-го червня, приєднався дев'ятий, мабуть, останній, — губернатор Каліфорнії Піт Вілсон. Він взяв участь у популярній телевізійній програмі „Ларрі Кінг лайф" і дав зрозуміти, що є єдиним республіканцем, який має можливість перемогти Билла Клінтона. „Я — кандидат, якого Клінтон боїться більше, ніж інших,— сказав П. Вілсон. — Він бачив, як я веду передвиборчу боротьбу", — додав каліфорнійський губернатор, маючи на увазі свою минулорічну перемогу над демократкою Кетлін Бравн. На думку П. Вілсона, президент Б. Клінтон — сильний суперник у передвиборчих перегонах, але йому бракує здібностей керівника.

Правда, самовпевненість Вілсона нікого не дивує — кожний кандидат запевняє всіх і вся, що саме він є найдостойніший, найбільш гідний бути президентом, і лише він, як ніхто інший, може вивести країну на шлях небувалого розквіту, добробуту, зменшити податки, забезпечити людей працею. Але дуже часто, ставши президентом, вчорашній кандидат, як тільки переступить поріг Білого Дому, забуває про свої недавні обіцянки. Така американська дійсність. Та й не тільки американська.

Однак у тому, що П. Вілсон — суперник серйозний, є і доля правди. Поперше, П. Вілсон — губернатор, а губернатори, за традицією, користуються симпатіями виборців, бо виборці вважають їх далекими від політики Білого Дому, яка не завжди подобається переважній більшості американців. Подруге, Вілсон — не просто губернатор, а губернатор одного з найбільших в країні стейтів, і вже це ускладнює боротьбу його суперникам-республіканцям, у першу чергу сенаторам Робертові Долові з Кензасу, Филові Ґреммові з Тексасу, колишньому губернаторові стейту Теннессі Ламарові Александерові та іншим претендентам, у яких шансів на успіх у поєдинку з однопартійцями майже нема.

Успіхові 61-річного каліфорнійського губернатора може сприяти і те, що за його плечима великий політичний досвід на багатьох постах: члена стейтової асамблеї, посадника Сан Дієґо, члена Сенату ЗСА. Не абияку ролю може відіграти і те, що Вілсон — поміркований у своїх поглядах. Щодо абортів, наприклад, то він показав себе нетиповим республіканцем, заявивши, що аборт — особиста справа жінки, і держава не повинна вмішуватися в це. Таке становище навряд чи задовольнить консервативних республіканців на першому етапі перегонів, коли боротьбу ведуть однопартійці. Але таке становище знайде підтримку переважної більшости незалежних виборців, а саме вони дуже часто вирішують долю президентських виборів.

Деякі аналітики звертають увагу на те, що П. Вілсон досить пізно включився у президентські перегони, бо перешкодила операція на горлі, яку він недавно переніс. В той час, як претенденти їздять по країні, влаштовують обіди для збирання грошей у свої виборчі фонди, використовують кожну нагоду, щоб виступити перед виборцями, П. Вілсон лише починає свою нелегку боротьбу за президентське крісло і його ще мало хто знає. Однак до перших кокусів в Айові і до перших передвиборів у Ню Гемшірі ще більш як сім місяців. На думку Крейґа Фуллера, менаджера виборчої кампанії Вілсона, упущене можна наверстати, тим більше, що вирвався вперед лише один претендент — Роберт Дол. Тому Вілсон, якщо переможе своїх однопартійців, може стати небезпечним суперником для Б. Клінтона. І Президент та його Демократична партія це добре усвідомлюють.

Петро Грицак

П'ЯТДЕСЯТЛІТТЯ ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРІЯЦІЇ

I

Після припинення воєнних дій та окупації Німеччини й Австрії, дійшло до деяких подій, про які сьогодні рідко згадують. Їх роковини, вже 50-ті, припадають на травень-серпень 1995 року. Це події, зв'язані з виконанням ялтинських договорів-зобов'язань (як їх тоді досить арбітрарно інтерпретовано переможцями) відносно примусової репатріяції т.зв. „переміщених осіб" та військовополонених до СССР. Колись, ще за римських часів, практикувалася засада „горе переможеним" (vae victis!), де полонених звичайно робили невільниками на ціле життя. Пізніше, під впливом християнської релігії та кодексів „лицарства", це наставлення почало поволі мінятися в напрямку до гуманітарних правил ведення війни й пошанування прав некомбатантів (особливо вдів і сиріт). Це виразно підкреслює Женевська Конвенція з 1928 року, яку під час Другої світової війни всі воюючі сторони підписали й погодилися респектувати, із характеристичним вийнятком СССР і Японії.

В СССР, згідно зі старовинною московською традицією, всіх підданих вважали свого роду власністю держави, майже рабами, тому кожний полонений червоноармієць уважався автоматично зрадником „родіни". Це принципіяльне наставлення, а також тенденції, висунені французькою революцією, яка і американською й російською громадянськими війнами, спричинили серед держав, що воювали у Другій світовій війні, різкий поворот до примітивної жорстокости... в ім'я гуманности, братерства, усяких утопічних ідей поправи світу, „війни для припинення усякої війни" і т.д. Як виходить зі споминів очевидців, підставою сумних подій, що мали місце у 1945 р. в Німеччині й Австрії (всупереч багатьом офіціяльним запереченням) були намагання переконатися, зі сторони зацікавлених держав, наскільки можна було безкарно іґнорувати гуманні методи ведення війни без викликання небажаних реакцій у світовій опінії. Це було поєднане з інтенсивною індоктринацією в усіх масових арміях у напрямку абсолютного виконування військових наказів, без огляду на якісь прояви гуманности чи міжнародні конвенції. Деталі тих подій тому є далі засекречені, бо могли б заперечувати офіціяльно проголошені цілі деяких держав.

Тут автор хоче згадати передусім певні події, що мали місце у 1945 році в американській зоні, і які стосуються особливо українських переміщених осіб, або Ді-Пі, як їх тоді звали. До них, у загальному, примусова репатріяція не відносилася. Це були, сьогодні вже ширше знані, інциденти примусової репатріяції в Кемптені й Мангаймі. В обох місцевостях частини американської окупаційної армії, без якогось формального попередження, попросту починали виганяти людей (жінок, чоловіків і дітей) з касарні в Мангаймі, де вони мешкали, та з церкви у Кемптені, де вони сховалися, у скрайно брутальний спосіб, до тягарових авт, щоб зараз же передати їх большевикам. В той час ці події були дискутовані як якісь аномалії, бо, як сказано, до українців як колишніх польських громадян примусова репатріяція не передбачалася взагалі. Влада навіть суґерувала, що ці вояки, які так негарно заховувалися, не були американцями, а перебраними в американські уніформи большевиками. Іншими відомими місцями подібних інцидентів є Герсфельд, Ганав, Фюсен і Пасав. Однак про ті події були докладніші інформації від одного з учасників. Р. Р. Давісон у листі до „Вол Стріт Джорнал" (вересень, 1983) пише про подію депортації в Кемптені 18-го серпня 1945 року і називає докладно американську військову одиницю, де він тоді служив, яка ту депортацію виконала. Пише, що вояки, які брали участь, добре знали, що станеться з бідолашними людьми, яких вони били прикладами, кидали жінок на авта як мішки та деяких підстрілювали. Пише також, що вояки тоді, виконуючи такий скрайно негуманний наказ, робили це з великою охотою, а сама подія для них „була великою розвагою". Це звучить досить дивно, бо очевидці твердять, що англійські вояки, які в подібний спосіб трактували козаків і їх родини в англійській зоні в Австрії, робили це дуже нерадо, будучи „на грані до бунтарства".

(Закінчення буде)

Мар'ян Коць

ЩЕ ПРО СПРАВЖНЮ ЄДНІСТЬ

Прошу зосередити свою увагу, глибоко усвідомивши сучасну дійсність, в першу чергу над самим фактом незалежности української держави. Це вже не сон, не бажання, це не намагання здобувати чи навіть жити й творити для України, чи присвячувати своє життя Україні. Все воно зайве. Здійснила це нам тільки Божа воля! Після 350-літньої неволі, а останньо, найжорстокішого періоду комуністично-большевицької окупації, яка винищила українську інтеліґенцію, по-диявольськи виморила голодом тільки за один рік 8-10 мільйонів селян-хліборобів, проти волі всього світу, бож ми бачили, як навіть президент ЗСА Джордж Буш не бажав і ще вагався визнати державність України, — переміг усіх Господь наш і Вседержитель людства! Це вже не сон, це дійсність незалежної, вільної, людяної України!

За 74 роки панування комуни, безбожно-злочинного режиму з усіма прикметами підлости, хамства, ненависти, звиродніння, відступу, кровожадности, не можна очікувати в сучасній Україні чудес і надіятися на зворот у бік шляхетности, любови, релігійности. Причиною цього є факт, що ані старше покоління, ані середуще не усвідомлює дійсности, в якій воно жило, куди звела його совєтщина. Якщо було б таке усвідомлення, немає сумніву, що слідом за тим наступила б коротка доба покаяння. Без цього не може бути духовного відродження, протверезіння й шлях, який призначив нам Господь для оновлення людства. Справді воно потрібне, ми це бачимо повсюдно!

Самозрозуміло, що до такого відновлення мусить активно включитися Христова Церква. Тільки Церква може привести навколішки до покаяння. Це місія Церкви. І якщо концентруючись на конфесійності, вона занедбає цей обов'язок, — уся вина впаде на тих церковних діячів, які в ці перші роки незалежности України визнали себе церковними діячами, чи були призначені актом висвячення. Тут не мова про обов'язок ані послушенство. Це, справді, воля самого Бога, який стоїть на сторожі українського народу, його відродження! Хто цього не хоче, не бажає, не може усвідомити, чи шукає підміни в конфесійних актах служіння, — повинен або переродити себе, або стояти осторонь процесів Христового діла.

В останні місяці появилися деякі документи, які були подані до загального відома в нашій пресі. Йдеться про акт контакту Української Автокефальної Православної Церкви з Константинопольським Патріярхом. Далі — документ Патріярха Київського й всієї Руси-України, в якому заторкується питання контакту УАПЦ із Константинополем. А на останку — Заява мирян Української Греко-Католицької Церкви, що її підписали провідні діячі як в Україні, так і в цілій діяспорі.

Найболючішою проблемою є сам факт існування в Україні трьох українських православних Патріярхів. Якщо взяти до уваги, що діє там також церква, підпорядкована Московському Патріярхові, — стає моторошно. Сам цей факт є найболючішим. Він повністю незгідний з волею Бога, ані з обов'язком Церкви оновити людські душі почерез зрозуміння покаяння й духовне освячення до відродження української людини XXI століття. Такий стан не свідчить про розуміння церковних, душпастирських обов'язків, а вже аж ніяк про принцип істини почерез Ісусову любов.

Єдність душ, єдність віри, єдність і пошана до авторитету одного вибраного зверхника Українських Християнських Церков, тільки вона доведе українську націю до ролі, яку призначив їй Господь! Шукати цього зверхника має не тільки народ, не тільки духовні особи, але в тому мусить посприяти Уряд української держави. Це не буде встряванням у позасвітські діяння, а якраз навпаки, доказ розуміння факту, що без підтримки усього інтелектуально дозрілого народу і його Уряду не буде авторитету в Церкві.

Тільки український церковний авторитет, який сягне в праісторію України, поставить себе вище Московського Патріярхату, який доказав немало разів передше, а в час комуни тим більше, антихристиянські, але суто проімперські, іноді диковинно азіятські антигуманні злочинності. Хоч би в час голоду 1932-33 років! Без Київського Патріярхату, однозгідно обраного всіма владиками, годі думати про майбутнє України.

Якраз тоді не будуть найперше ходити з поклоном до Константинопольського зверхника. Але цей зверхник шукатиме щирого контакту з Патріярхом Київським і всієї України-Руси.

Сектантство, ідолопоклонство — це, звичайно, накидуваний народові шлях до духовного підневілля нації.

Адміністративне непідпорядкування Київському Патріярхові римо-католицького костьола, який діє на терені України, буде зводити

(Закінчення на стор. 4)

ЛИСТИ В УКРАЇНУ

ДОРОГІ МОЇ ЗЕМЛЯКИ!

Недавно ми почали листуватися. Багато про що є писати як вам, так і мені. Час від часу то один з вас, то другий кине політичну репліку на ту чи іншу справу. Щоб не повторюватися у листах до кожного з вас зокрема, я вирішила відповісти вам цим публічним листом, бо порушені теми турбують багатьох нас по обох сторонах океану.

Ти, Йосипе, пишеш мені, що під час „вітчизняної" заслужив 15 медалей. Я вітаю тебе за геройство. І подумала я: мій покійний чоловік також воював за вітчизну і називалася вона Україна. Він — курінний Української Повстанської Армії (УПА) Максим Скорупський. Тут так багато медалей не роздають і він їх не мав, хоч кров пролляв, а багато його товаришів у боротьбі за Україну віддали своє життя. Воювали вони проти фашистів, як ти, та ще й проти комуністів. В Україні лише тепер, по кількох роках суперечок, колишніх вояків УПА визнано як ветеранів Другої світової війни, однак всупереч офіційному визнанню їх Урядом України, частина Уряду та народу їх не сприймають і медалями не нагороджують.

Вернімося у 1943-45 роки. Що нам принесли німці — ми бачили, але ще не забули, що зробили комуністи з Україною перед німцями. Тоді ще ехом відбувалися голоси заморених голодом у 33-му наших братів і сестер, а перед очима була ще свіжа земля з розкопок у Вінниці, терору 20-их років, коли знищили твого батька, та 1937-38 років з братніми могилами по всій „широкой странє".

Тому тоді тисячі пішли в ряди УПА і ставали на прю проти двох гігантів-душителів нашого народу. Такий був час у нашій історії і була ціла когорта таких патріотів-ідеалістів, як мій чоловік. Тепер замість їх осуджувати за те, що воювали проти комуністів, їх слід прославити і на їхньому прикладі, а не на Павликах Морозових, виховувати нове покоління. Тоді не вернуться 33-ій, 37-38-ий чи 46-ий в Україну.

Друга справа — Чечня. Ніби мимохідь, ви пишете мені про „чеченські банди". Це після того, як я вислала вам вірші Дмитра Павличка на тему Чечні.

Колись ще Ленін сказав, що 1,000 разів повторювана брехня стає правдою. Так у вас і з Чечнею. Останкіно називає їх бандитами — значить бандити. Та не всіх може обдурити Останкіно.

Подумайте: чеченці — окрема нація. Була, як і ми, в „Союзі народів". Завойована. Мусіла бути, хоч конституція і ґарантувала право на відокремлення, але на ділі, коли хтось наважився подумати про таке вголос, — його нищили. Так вигубили в Україні „куркулів", духовенство, письменників, інтеліґенцію. У нас вмовили, що Мазепа, Петлюра, Грушевський та інші — „вороги народу". Якого? Напевно не українського.

Чеченці, як й інші кавказькі народи, є волелюбні і горді. Після революції ще багато років вони воювали і не скорялися. Чеченці — це окрема нація і свою долю хоче вирішувати сама. Не пішли ж вони бити росіян на російську землю, а росіяни прийшли на їхню. Їх усіх винищують. На наших очах відбувається черговий ґеноцид, але на нього сильні світу не реаґують.

Начальник штабу війська Чеченської республіки генерал Аслан Масхадов сказав: „Ми нікому більше не віримо. Народ сам повинен захищати свободу. І ми будемо її захищати, доки вистачить сил і життя. Ми з Росією війни не починали. Це вона воює з нами вже триста років. Ми готові ще стільки ж не складати зброї, але ніколи не перетворимося на жалюгідне плем'я рабів. Ніколи. Вибір за нами — свобода або смерть!"

Ми не є проти миролюбної частини російського народу. Адже є росіяни, включно з генералами та іншими високопоставленими урядовими особами, що були проти війни в Афганістані, а тепер виступають проти війни у Чечні. Шкода, що таких серед росіян так мало.

Бандитами є ті, що нападають, грабують, убивають невинних людей, а не ті, що обороняють свою землю, свою націю, своє життя. Ім'я цим останнім — герої!

Третє, що нас турбує, — це справа українського громадянства. Під час війни мільйони осіб залишили Україну: одні добровільно, інші примусово. Однак після закінчення війни ми не хотіли повертатися до Совєтського Союзу, в складі якого була в той час Україна. Хоч ми прожили поза Україною понад 50 років, але її не зрадили і для неї працювали на чужині. Добровільно, у поті чола запрацьовані гроші ми щедро жертвували для наших політичних, наукових, громадських організацій, на наші церкви. Еміґрація провела дуже успішно усвідомлюючу працю політичного характеру стосовно України між чужинцями.

Переважаюча більшість з нас старалася виховати своїх дітей на українців. На чужині батькам самим це майже неможливо, а тому треба було працювати в мо-

(Закінчення на стор. 4)

Мирослав Семчишин

В УКРАЇНІ — ВІДКРИТИ УКРАЇНУ!

I

Ось з яким категоричним імперативом виступив у „Літературній Україні" (ч. 2, 12 січня 1995) Ігор Кравченко, пишучи про Комісію для справ культури при Верховній Раді України, яка мала б зайнятися своєрідними реформами, і ставить питання „Що тут реформувати?" Українську культуру треба всебічно підтримувати, відповідно її забезпечити, оволодіти Україною політично чи економічно. Але це ще не все. „Український національний простір нам треба оволодіти культурно. Ми зможемо мати Україну економічно сильну, але культурно залишитись без України"...

В загальнокультурному аспекті, пише згаданий автор, потрібний проєкт української модерної культури, що був би „близький для всіх". Виробити такий проєкт мають завдання творчі спілки (як от Спілка Письменників України, „Просвіта", партії чи організації національного спрямування), але всі ті зусилля мають бути відповідно координовані і, що дуже важливе, у такому проєкті мусять домінувати нові моделі, бо старі традиційні уже не відповідають молодому поколінню.

Тема, заторкнена І. Кравченком, — не нова. Питання культурної політики, її напрямів і стилів у відродженій Україні та її реальних можливостей займає увагу культурознавців чи взагалі культурних діячів, письменників і вся ця проблематика була нами обговорювана на сторінках „Свободи", починаючи з 1989 року. У цій ділянці великі заслуги має Іван Дзюба, колишній міністер культури, що є автором багатьох статтей на цю тему, зокрема окремої студії, присвяченої питанню української духовости і культурного процесу в новій Україні.

На сьогодні, якщо йдеться про реальні заходи щодо дальшого плянування і конкретні можливості в культурній ділянці, то, як уже згадано, у ВР України працює окрема Комісія, яка ще у 1992 році проголосила основні тези державної культурної політики. Цим питанням зацікавилися теж кола з Української Національної Академії Наук. У 1994 році вони виступили з пляном-проєктом п'ятитомової історії української культури (дальша доля цього проєкту нам невідома). Є в сучасній Україні, очевидна річ, ціла низка національно-культурних мистецьких організацій, об'єднань тощо, які ставлять собі завдання підтримувати різні прояви культурної дії, а в сьогоднішніх часах навіть шкільництво (хоч усі його ланки є під опікою держави). Йдеться при тому про суто національну виховну плятформу, але не всі школи виконують це завдання. Такими організаціями є м. і. Міжнародний благодійний фонд ім. Ярослава Мудрого, а в загальномистецькій ділянці „Фонд сприяння розвитку мистецтв на Україні", заснований торік і очолений колишнім президентом України Леонідом Кравчуком.

Дискусія на тему сучасного і майбутнього української культури для нас особливо важлива своїм національним аспектом. У самовияві і закріпленні української державности це один з основних факторів, який має нас леґітимувати як націю. Тому рівнобіжно до питання про її вагу, потреби і нові моделі, на сторінках преси в Україні (сказати б, преси національного спрямування) подибуємо статті, що розкривають інколи гірку правду про те, які деструктивні сили діють проти нормального і вільного розвитку усяких проявів культурної дії, української мови, телебачення тощо.

У серпні відзначатимемо четверті роковини української відродженої державности. Очевидно, українська крайова і діяспоральна преса присвятить цим роковинам належну увагу і зробить підсумки з досі пройденого шляху. Основним тоном тих святкових відзначувань повинно стати ствердження, що у другій половині 1994 року і в першій 1995-го, Україна зуміла утвердити себе у сфері міжнародної політики, закріпити свої зв'язки із ЗСА, в ділянці економіки помітними стали корисні реформи, які з успіхом проводить Президент Л. Кучма. За його президентури відкрилися для України нові горизонти сприяння нашій відбудові чи перебудові, одержання доволі поважних кредитів з міжнародних фінансових кіл і зокрема від ЗСА. Все це виглядає надійно. А ЩО і ЯК з культурою, яка з політикою і економікою в тріяді основних факторів державотворення є третім фундаментальним елементом. Своєрідна синтетизована тема, наприклад, „Українська культурна сцена 1989-1995, її світла і тіні" заслуговувала б на окрему більш вичерпну аналізу і оцінку. Сьогодні ми обмежимось до найбільш видних ознак, що дають нам доволі реальну характеристику з останнього часу саме української культурної сцени.

Такою першою ознакою є стан національної свідомости широких мас населення. Колись чи не найбільший ідеолог української державности Вячеслав Липинський писав, що для утворення держави, між іншим, потрібний компроміс двох основних елементів — політичного і культурно-національного. Йдеться, отже, про стан (глибинність) національної свідомости як фундаменту, на якому паралельно до політично-економічного будівництва усіх структур молодої держави, можна буде розгорнути національно-культурний процес. Оця теза в цілому стосується і сучасної України.

Цьому питанню — що діється сьогодні на нашій Батьківщині з культурою, наскільки культура за чотири роки нашої державности зуміла стати духово сильним фундаментом загальнонаціонального ренесансу, різні органи української преси присвятили чимало уваги. Вихідною точкою як оглядів так і висновків на цю тему є зовсім відкрито висловлене ствердження, що в сучасній Україні над усе панує криза національної духовости, криза неусвідомлення (в широких масах) своєї національно-культурної підметности. Це врешті ніщо інше, як недостатнє, а то й відсутнє усвідомлення своєї ролі господаря у своїй власній державі. Це особливо стосується широких народних мас південно-східних областей України, де, очевидно, домінує духове малоросіянство або пряме тяготіння до Росії.

(Продовження буде)

У Філядельфії успішно відбулося спортове джемборі

Горшам, Па. — Тут під час Меморіяльного вікенду, 27-го — 29-го травня ц.р., відбулося Передолімпійське спортове джемборі, в різних імпрезах якого взяло участь понад 1500 осіб. Біля 350 спортовців були учасниками різних змагань з копаного м'яча, відбиванки, тенісу і ґолфу.

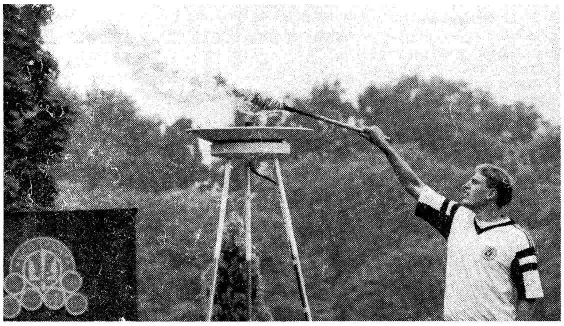
Формальне відкриття джемборі відбулося у ранніх годинах у суботу, 27-го травня, на „Тризуібвці". Під час відкриття слово виголосив Ігор Чижович, голова Реґіонального Українського Олімпійського Комітету у Філядельфії; о. д-р Іван Біланич провів молитву, танцювальний ансамбль „Волошки" вконав привітальний танець, соліст Ігор Кушнір відспівав український, американський і канадський національні гимни, а представник УСЦАК-Схід Іриней Ісаїв привітав присутніх спотовців від УСЦАК. Після піднсення українського, американського і канадського прапорів змагуни розійшлися на змагання. Футболісти і тенісисти — на „Тризубівку", відбивакарі — до середньої школи в Горшамі, а ґолфісти — до Сентер Веллі Ґолф Клаб біля Аллентавну.

27-го травня у просторих залях ресторану Вілліямсон в Горшамі, Па., відбувся успішний бенкет з участю біля 200 осіб.

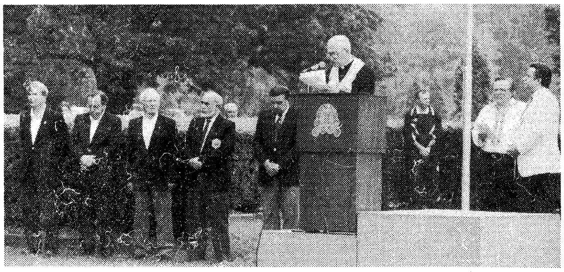
У неділю, 28-го травня, в ранніх годинах відправлено Божественну Літургію в головному павільйоні „Тризубівки", після якої продовжувалися змагання з копаного м'яча, відбиванки і ґолфу. Перші три — на тому ж місці, що й у суботу, а ґолф — в Іґл Ладж у Філядельфії.

Після Богослужби і відходу спортовців на змагання почалася розвагова програма-концерт, в якому взяли участь танцювальний ансамбль „Волошки", чоловічий хор „Прометей", вокально-інструментальний ансамбль „Львів'яни" і ансамбль „Гайдамаки". Розваговою частиною, яка була різноманітною і тому успішною, вміло провадив д-р Володимир Карпинич.

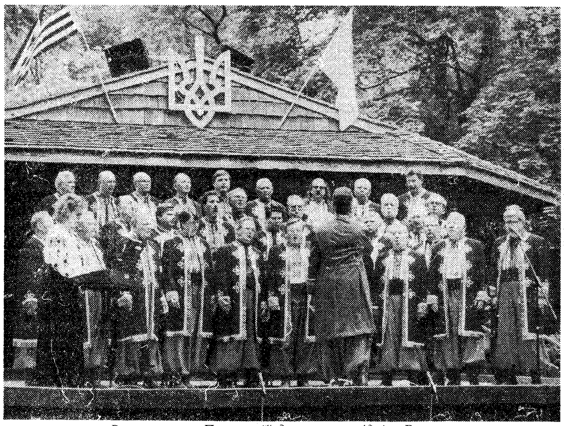
О 5-ій год. по полудні того ж дня відбулася церемонія вручення здобутих медалів на „Тризубівці", а вечером — танцювальна забава в ресторані Вільямсон. До забави грали дві оркестри: „Львів'яни" і „Карпати".

Ігор Доценко, змагун УСО „Тризуб", запалює олімпійський вогонь під час відкриття джемборі.

Під час відкриття джемборі (зліва): Ярослав Козак, Методій Борецький, Іван Скіра, Іриней Ісаїв — представники УСЦАК-Схід, Ігор Чижович — голова комітету, о. д-р Іван Біланич — читає молитву, Степан Кундеревич, Ігор Кушнір і Роман Дубенко.

Виступає хор „Прометей", диригент — Адріян Бриттан.

У висліді дводенних змагань перше місце з копаного м'яча здобув УК „Леви" (золото) з Філядельфії, друге місце — УСО „Тризуб" (срібло) з Філядельфії, а третє місце — „Леви" („Крила") (бронза) з Чикаґо. Олдбої (35 років і вище) з Ню Йорку (УСК) здобули перше місце (золото), „Карпати" з Торонто — друге місце (срібло), а УСО „Тризуб" з Філядельфії — третє місце (бронза). У товариських змаганнях ФК „Жупан ЛВ" проти ФК „Факс Чейз" перемогу здобули останні з вислідом 1:2.

Слід згадати, що змагуни ФК „Жупан ЛВ" зі Львова під час побуту в ЗСА перебували у гостинних домах українських родин безкоштовно, за що всім тим родинам РУОКомітет у Філядельфії складає щиру подяку.

З відбиванки передові місця здобули (чоловіки): перше місце (золото) — УСО „Тризуб" з Філядельфії; друге місце (срібло) — УАСТ „Леви" з Чикаґо, а третє місце (бронза) — УСВТ „Чорноморська Січ" з Нюарку (СУМ ЗСА), поділивши бронзу. З тенісу індивідуально такі змагуни здобули провідні місця: перше місце (золото) — Юрій Савчак, УСО „Тризуб", Філядельфія; друге місце (срібло) — Юрій Грабець, КЛК, Бостон; Олександер Терлецький, „Леви", Чикаґо і Олександер Олинець, УСО „Тризуб", Філядельфія, поділили третє місце (бронза). З ґолфу провідні місця здобули: перше місце (золото) — Юрій Бир, УСО „Тризуб", Філядельфія; друге місце (срібло) — Богдан Аннюк, УСО „Тризуб", Філядельфія; і третє місце (бронза) — Олег Кіналь, „Черник", Дітройт.

Головною ціллю згаданого джемборі було зібрання певної суми грошей на підтримку українських олімпійців в Атланті, Джорджія, в 1996 році. Було досягнуто задовільної суми, і вже вкоротці буде передано 10,000 дол. до Атланти. З нагоди джемборі добровільні датки вплатили такі установи, або особи: ЗУАДК — 2,000 дол., Кредитова Кооператива „Самопоміч" — 2,000 дол., 1-ий Український Банк „Певність" — 1,000 дол., УККА, Відділ Філядельфія — 500 дол., УЛК „Сокіл", Сиракюзи — 382 дол., у пам'ять покійного М. Коженьовського — родина і приятелі — 1,140 дол., Л. Т. Гриців — 100 дол., і 250 дол. — дрібні датки.

Відбиванкова дружина „Леви" з Чикаґо, яка здобула перше місце (золото) в жіночому турнірі.

Успіх спортового джемборі треба завдячувати: працьовитості членів Реґіонального Українського Олімпійського Комітету у Філядельфії, який підготував цю спортову імпрезу, проводам спортових товариств за їх активну участь в джемборі, жертводавцям на Олімпійський Фонд, і загальній публіці, яка так чисельно прибула на цю небуденну імпрезу. В наслідок успіху відбутого джемборі найбільше скористали олімпійські змагуни в Україні, і саме це було ціллю організаторів Українського Передолімпійського спортового джемборі у Філядельфії.

Методій Борецький

ПРОПУЩЕНО ЖЕРТВОДАВЦЯ

У числі 116 з 21-го червня нашого щоденника була поміщена листа жертводавців на дитячий журнал в Україні з подякою Лесі Рупняк зі Львова. У листі жертводавців пропущено, що 55 дол. зложила Орися Ільницька. — **Ред.**

Дж. Мейджор...

(Закінчення зі стор. 1)

чер, обранцем якої був Дж. Мейджор поґратулювала йому з перемогою, хоча дуже часто була його найбільш суворим критиком. Беручи все під увагу, самі члени Консервативної партії твердять, що цих останніх 10 днів завдали великої шкоди самій партії та ледве чи це все вдасться направити впродовж наступних двох років, щоб сильно і одностайно вступити у виборчі змагання. Як відомо Лейбористська партія здобуває з дня на день чимраз більше прихильників серед виборців Англії. Беручи це під увагу, прем'єр-міністер Дж. Мейджор і його Консервативна партія мусітимуть добре попрацювати над відновленням свого політичного обличчя, щоб привернути довір'я виборців.

НА ПРОГРАМІ ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ МЕРЕЖІ Ен-Бі-Сі минулої неділі, 2-го липня, конґресмен Ричард Ґепгардт, керівник меншости в Палаті Репрезентантів, сказав, що демократи будуть зумисно гальмувати намагання республіканців вирішувати справи збалянсовання бюджету. Ціллю дій демократів, за словами Р. Ґепгардта, є притягнути увагу громадськости до республіканських пропозицій, котрі вони хочуть якнайшвидше вирішити, щоб знійснити обіцянку збалянсовання бюджету. Республіканці уважають, що ця стратегія може погано відбитися на демократах.

АНАЛІТИКИ ТВЕРДЯТЬ, що єгипетський президент Госні Мубарак цього літа буде мати найбільш важкі проблеми коли йдеться про його керівництво державою від часу його вступу на це становище після вбивства Анвара Садата у жовтні 1981 року. І, як виглядає, проблемою не є зростаюча кількість мусулманських фанатиків чи економічні недостатки для більшости населення, тільки корупція та хабарництво в найвищих урядових колах. Хоча після недавнього атентату на життя Г. Мубарака в Етіопії його популярність підвищилась, то все ж таки опозиційні партії, котрі представляють велику кількість населення країни, почали інтенсивно критикувати офіційні чинники та закликати президента ліквідувати корупцію в уряді країни.

Ділимося болючою вісткою, що в п'ятницю, 30-го червня 1995 року упокоївся у Бозі

бл. п.
о. протоієрей
ІВАН КУЛІШ

ПОХОРОННІ відправи в середу, 5-го липня, о год. 7-ій веч.

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ в четвер, 6-го липня, о год. 9:30 ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишив:

дружину	— АРІЯДНУ
доньку	— АНДРІЙКУ МАРІЮ
маму	— ТЕТЯНУ
сестру	— ВАЛЕНТИНУ з мужем і дітьми
тестя	— о. протопресвітера ТЕОДОРА ФОРОСТІЯ з дружиною АННОЮ

та ближчу і дальшу родину.

З великим болем повідомляємо, що з волі Всевишнього в неділю, 2-го липня 1995 року, відправивши дві служби Божі, несподівано помер у віці 55 років

бл. п.
о. ЄВГЕН
БОГУСЛАВСЬКИЙ

нар. 28-го травня 1940 року в м. Дубно в Україні в родині Івана і Тетяни (дівоче прізвище Глова).

Висвячений 23-го січня 1983 р. Покійний був настоятелем: у церкві св. Тройці в Клівленді, в церкві св. Марії в м. Лорейн, Огайо, в церкві св. Вознесіння в м. Мейплвуд, Н. Дж., а останній рік — у церкві св. Покрови в м. Арнольд і церкві Св. Духа в м. Сликвил, Пенсильванія.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 7-го липня 1995 року, о год. 9:30 ранку в церкві св. Андрія Первозванного, а після того похорон на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

паніматка	— НАДІЯ
дочка	— НІНА
брат	— ВІКТОР у м. Пармі, Огайо
сестра	— ГАЛИНА ГОЛОВАЧ із чоловіком МИКОЛОЮ в Канаді.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 15-го березня 1995 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.
інж.
МИКОЛА КОСТКО

Складаємо щиру подяку рідним, близьким, приятелям, знайомим і членам Пласту за участь у порохонах, чудові квіти на могилу і Служби Божі.

Рівнож сердечно дякуємо тим, що склали пожерти на Пласт, Станиця в Чикаґо, Ілл.

РОДИНА

ПОДЯКА

з волі Всевишнього 6-го лютого 1995 року відійшов у вічність наш найдорожчий і незабутній ЧОЛОВІК та БАТЬКО

св. п.
д-р мед.
МИКОЛА ВОЙТОВИЧ

член Українського Лікарського Товариства Північної Америки, багатьох громадських установ та організацій Філядельфії, щедрий жертводавець на народні цілі.

В час нашого великого і несподіваного горя нам довелося зазнати багато допомоги та виявів справжнього співчуття від членів родини, приятелів, знайомих та сусідів.

Ми не в силі висловити їм усім нашу подяку особисто й поіменно і тому, хоч цією дорогою, хочемо з глибини нашої душі подякувати за їхні молитви, цвіти, листовні й телефонічні вислови співчуття, пожертви на добродійні цілі та за участь у похоронних відправах.

Зокрема дякуємо Всечеснішим отцям: о. митратові д-рові Іванові Біланичеві, парохові церкви Царя Христа у Філядельфії та о. Михайлові Михликові, парохові церкви св. Михаїла в Балтиморі, за похоронні відправи та глибокі зміс-том прощальні слова.

Ми невимовно вдячні д-рові Романові Дикому за неодноразову лікарську допомогу і пораду.

Наша глибока вдячність д-рові Василеві та Ромі Салякам із родиною, за їхнє справді приятельське відношення й постійну готовість допомогти нам у цей критичний для нас час.

Особливу подяку складаємо нашим добрим сусідам Зенонові та д-рові Тетяні Цісикам за їхню співчутливість та багаторазову поміч у потребі.

Щиру подяку складаємо Данилові Максимюкові, адвокатові та доброму приятелеві покійного, за професійні поради та доброзичливу опіку.

З глибини наших сердець дякуємо за глибокі змістом і зворушливі прощальні слова, які виголосили над домовиною покійного:

д-р Іван Скальчук — від місцевого відділу ООЧСУ;
д-р Василь Саляк — від місцевого відділу УЛТПА;
д-р Наталія Пазуняк — від громадськости Філядельфії;
мгр Ярослав Козак — від Спортового Осередку „Тризуб" у Філядельфії.

Завжди з великою вдячністю й пошаною згадуватимемо д-ра Романа Дикого, д-ра Василя Саляка, Данила Максимюка та членів нашої родини, які помагали нести домовину покійного.

Щиру подяку пересилаємо д-рові Андрієві та мгр.Лідії Лемішкам із Балтимор, які не зважаючи на далеку віддаль взяли участь у похороні.

Наша глибока вдячність належить д-рові Іванові Скальчукові та д-рові Василеві Салякові за поміщення некрологів про нашого покійного в українській пресі.

На руки Анастазії Саґатої, голови Марійської Дружини при церкві Царя Христа, складаємо нашу щиру подяку їй самій та членкиням за їхній великий труд біля влаштування поминального обіду.

Членам церковного хору Царя Христа та його диригентові Осипові Лупаневі, наше щиросердечне спасибі за участь у заупокійній Богослужбі та за глибокочуттєвий спів.

Окрему подяку складаємо Михайлові Насевичеві, власникові похоронного заведення за прихильне відношення та за взірцеву організацію похоронних обрядів.

Our heartfelt thanks go to the Administration and Staff of the Germantown Hospital and Medical Center in Philadelphia, represented by Mr. David Ricci, Executive Vicepresident, Dr. Charles Egoville, President of the Medical Staff, Dr. Irwin Becker, Chairman of the Staff Affairs Committee for their kind expressions of sympathy, attendance at the funeral rites and generous donation to the Hospital at which our beloved Husband and Father spent many years serving the community.

Наше найсердечніше спасибі всім тим, що для вшанування пам'яті нашого незабутнього чоловіка та батька зложили свої щедрі жертви на поминальні Богослужіння та на благодійні й народні цілі.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Lorraine Heck, coordinator of the Medical Staff Services— perpetual mass, Daniel and Marie Maksymiuk — perpetual mass, Rev. John S. Klapp, Family Cooney, о. Михайло Михлик, Лідія Марковська, Таїса та Іван Коржі, Максим Романчук, Христина і Мирослав Лисобеї, Андрій і Олександер Лисобеї, Ярослав Риндич, Ярослав Климовський, Ігор Шперналь, Олекса і Марія Пришляки, д-р Василь і Рома Саляки, Михайло та Ольга Ничі, д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі, д-р Богдан і Ірина Гнатюки, д-р Петро та Анізія Мірчуки, Юліян і Олена Головчаки, Андрій і Марія Міджаки, Марія Раковська та син Адемар, Зенон і д-р Тетяна Цісики, Віра Пак, Степан і Лідія Гавриш, Тося Мельничук, Микола і Марія Касіяни, Зенон і Христина Дольницькі.

НА ЦЕРКВУ ЦАРЯ ХРИСТА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ:

Із запису сл. п. д-ра Миколи Войтовича — 1,029.00 дол.
Лариса Войтович та син Микола — 200.00 дол.

НА НАРОДНЮ ЛІЧНИЦЮ ім. МИТР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО у ЛЬВОВІ:

по 100.00 дол.:	Мирослав і Христина Лисобеї, Іван і Таїса Коржі, Данило і Марія Максимюки, д-р Ярослав і Марта Яримовичі, д-р Роман і Евгенія Дикі, д-р Василь і Рома Саляки, д-р Всеволод і Лідія Когутяки;
по 50.00	Маркіян і Люба Онуферки, д-р Роман і Дарія Дикі, Тося Мельничук, д-р Андрій і Лідія Лемішки, д-р Дмитро і Дарія Кострубяки, Лідія Марковська, Ірина Яворська, Іван Марковський, д-р Ахіль і Віра Хрептовські;
по 30.00	Зенон і д-р Тетяна Цісики;
по 25.00	Михайло та Ольга Ничі, д-р Богдан і Ірина Гнатюки;
по 20.00	Остап Скульський, Юліян і Олена Головчаки, Віра Пак;
по 15.00	д-р Іван Скальчук, Юрій і Марія Котики;
по 10.00	Михайло Ковальчин, Олекса і Марія Пришляки, Микола і Марія Касіяни.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в НЮ ЙОРКУ:

Марія Лабунька — 25.00 дол., Лев і Олександра Яцкевичі — 50.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ:

Орест і Меліта Мартиновичі — 20.00 дол.

Нехай Всевишній Господь нагородить всіх вас своїми щедрими ласками за все добро.

ЛАРИСА — дружина
МИКОЛА — син

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

5-6-го серпня — Подвійні ігри
2-4-го вересня — Мистецтва УСЦАК
16-17-го вересня — Клюбові першенства КЛК

ДОРОГІ...

(Закінчення зі стор. 2)

лодечих організаціях, підтримувати вже існуючі та творити нові, а також дбати про школи українознавства при наших церквах. Зі сторони батьків це була самопосвята і для багатьох це принесло бажані наслідки. Сьогодні чимало наших дітей працюють для добра України в країнах свого народження чи проживання, а навіть в Україні.

У своїй інавґураційній промові колишній президент Джан Кеннеді сказав: „Не питайте, що ця країна може зробити для вас, а питайте, що ви можете зробити для вашої країни". Цілий світ ахнув: оце ідея! Ми, українці, не чекали, що хтось підкаже нам таку ідею і від часу, коли ми залишили Україну, це гасло керувало нашим життям.

На жаль, теперішня ситуація в Україні ніяк не заохочує наших дітей, сьогодні вже середнього та молодшого віку, продовжувати цю працю. Брак патріотизму в більшості громадян України, толерування комуністів на всіх щаблях керівництва, включно з Верховною Радою, яка відбудову своєї держави саботує, розкрадає її майно — все це впливає дуже деморалізуюче.

Мені боляче й соромно признатися дітям, що та їхня казкова Україна не вважає нас, що там народилися, за своїх громадян, а ще й робить перешкоди поновити його для бажаючих.

Це приносить шкоду для України. Адже якби відношення були доброзичливі, то напевно багато наших пенсіонерів поїхали б в Україну доживати віку. Тягарем для держави вони на були б, навпаки, принесли б користь для економіки України. Поляки вже давно дають можливість пенсіонерам з Америки повертатися в Польщу і з того користають обидві сторони.

Хочу вірити, що й ця справа розв'яжеться позитивно для спільного добра.

З любов'ю до вас ваша землячка

Бронислава Скорупська

Мерсервілл, Н.Дж.

Добре було б, щоб газети в Україні передрукували цей відкритий лист.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

Українські Спортові Ігри Молоді відбудуться 5-го серпня

Нюарк — УСЦАК, 5-го травня (О.Т.). — Тут у приміщенні Дому УСВТ „Ч.Січ", відбулося чергове пленарне засідання Управи Делеґатури УСЦАК-Схід, в часі якого, між іншими, визначено дату УСІМ: 5-го серпня ц.р.

Засідання відкрив і ним проводив голова Делеґатури Іриней Ісаїв, який привітав присутніх членів Управи Делеґатури і представників: СУМ, УСК — Ню Йорк, СК СУМ „Крилаті" і УСВТ „Ч. Січ". Згідно з порядком дня, на початку діючі ланкові подали звіти зі своєї діяльности та пляни на найближчі місяці. Відтак докладно продискутовано справи цьогорічних XXI Ігор Молоді. У висліді тієї дискусії вирішено запропонувати молодечим оргінзаціям СУМ або Пластові бути господарями Ігр. Звернено увагу, що господарям належить добре підготовити до змагань спортові об'єкти: футбольну площу, біжню, відбиванкові корти і басейн. Якщо до даного часу не буде згоди від управ осель згаданих молодечих організацій, Ігри відбудуться на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й., господарем яких буде УСВТ „Ч.Січ".

У дальшому ході засідання члени Управи уповажнили голову Делеґатури репрезентувати Управи Делеґатури і в потребі УСЦАК на спортовому Джемборі у Філядельфії. Схвалено поїздку ланкового бейзболу-софтболу Василя Тараска в Україну, куди він повезе черговий транспорт бейзболового виряду для юнацьких дружин. Обговорено нову акцію збірки, що її започаткував УСЦАК для підтримки олімпійської збірної України. Присутній голова УСЦАК М.Стебельський поінформував про недавні зустрічі з представниками НОК України, під час яких продискутовано справи тісної співпраці, особливо в зв'язку з підготовою олімпійців України до участи у черговій Олімпіяді в Атланті.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Перед европейським бейзбольним чемпіонатом

Президент бейзболової Федерації України ген. Чавс повідомив на пресовій конференції в Києві, що вже знайшлися спонзори збірної бейзболу України. Вони оплатять її участь у чемпіонаті Европи в групі „А", який відбудеться від 7-го до 17-го липня ц.р. в м. Гарлем, Голляндія. Дружини, що займуть на цьому чемпіонаті 1-ше і 2-ге місця, автоматично закваліфікуються до участи в Олімпіяді в Атланті. Приємно, що Федерація бейзболу України офіційно призначила головним тренером України Василя Тараска, ланкового бейзболу-софтболу УСЦАК. В. Тараско підготує збірну до згаданого чемпіонату. Крім першої збірної, в Україні вже зформовані теж збірні доросту і юнацтва. 10-12-річні виступатимуть 10-16-го липня ц.р. в турнірі Чехії у Празі. 16-18-річні, кадети — 6-13-го серпня змагатимуться в Ліворно, Італія. 16-18-річні юньйори — 6-13-го серпня будуть учасниками турніру у Відні, Австрія.

Тепер активні дружини бейзболу в різних вікових групах грають у 15 областях України. Зактивізовано сім офіційних юнацьких ліґ в Україні. Три найкращі бейзбольні дружини з України братимуть участь в іграх за Чаші Европи („Аліянс" і „Побутовик", Київ та „Горн", Кіровоград).

Як уже згадано, до росту цього спорту в Україні причинюється й УСЦАК. Завдяки тому, що УСЦАК зареєструвала бейзболову Федерацію України в Міжнародній Федерації, збірна України вже в минулому році змогла виступити в чемпіонаті Европи, у клясі „Б", в якому здобула звання чемпіона і тому в цьому році вже виступає в групі „А". При співпраці Управи УСЦАК, ланковий бейзболу-софтболу В. Тараско постійно організує і доставляє для юнацьких дружин бейзболовий виряд.

Новий успіх Андрія Медведєва

Після вилікування зламаної руки, відомий тенісист з України Андрій Медведєв взяв участь у черговому професійному турнірі, так зв. „Джермен Оупен", в якому дійшов до фіналу й переміг Ґорана Іванісевіча з Хорватії — 6:3, 6:2 і 6:1. „Джермен Опен" — це один з найбільш поплатних турнірів, в якому розділили суму для найкращих учасників — 1,795,000 дол. Не зважаючи на відсутність в ряді турнірів, через зломану руку, Андрій в списку ранґових тенісистів займає 12-те місце у світі, а у списку лідерів, що до 14-го травня ц.р. здобули найбільші суми нагород, — 8-ме місце, з 431.539 дол. Перше місце, з одним мільйоном, займає відомий американський тенісист Андре Аґасі.

Повертаючи до Андрія Медведєва, для справедливості треба ствердити, що не зважаючи на гострі критичні вислови на адресу Уряду незалежної України, він не тільки продовжує репрезентувати Україну між світовою тенісовою елітою, але й активно підтримує фінансово та вирядом вишкіл тенісового юнацтва в столиці України, Києві. Можна припустити, що згадані виступи цього тенісиста на пресових конференціях в минулих роках „фабрикував" його тодішній тренер, російський шовініст. Тепер Андрій знайшов собі іншого тренера.

Вістки зі спортових осередків ЗСА УСВТ „Чорноморська Січ" (жінки) — Томс Рівер Томкетс (жінки) — 5:0

Здобувши недавно звання чемпіонок жіночої вищої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, жіноча дружина „Ч.Січі" невпинно прямує до здобуття Чаші тієї ліґи. В третіх змаганнях у цій серії, що відбулися 14-го травня ц.р „Ч.Січ" розгромила своїх чергових суперниць високим вислідом 5:0. Тепер наші футболістки чекають на визначення лідерок 2-ої підгрупи, яких має зустріти у фіналі в боротьбі за Чашу.

В той час як „Січові" чемпіонки змагалися за Чашу в Гілсайді, на площі міста Лодай, дружина юначок „Ч. Січі" перемогла своїх однолітoк за чемпіонат дивізії „Ліптон Сакер Ліґ", вислідом 2:1.

Не пощастило першій дружині „Ч. Січі", що в зустрічі з лідером підгрупи за чемпіонат півпрофесійної дивізії, клюбом „Фальконс", зазнала поразки 0:1. Переможного ґоля гості здобули із сумнівного „карного", що його зарядив суддя. До закінчення цьогорічного сезону „Січовикам" залишилися останні змагання з німецьким клюбом „Кікерс". Не зважаючи на вислід тієї зустрічі „Ч. Січ" розпочне кінцеві ігри „Плей оф".

В неділю, 25-го червня ц.р., наша дружина взяла участь у 5-му Інтернаціональному турнірі, що відбувся на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

Юнацька дружина „Ч. Січі" відбула чергові змагання за чемпіонат юнацької дивізії Ґарден Стейт Ліґи, в яких здобула перемогу, вислідом 7:2, з юнаками „Драм Пойнт Ворріорс".

(от)

ЩЕ ПРО...

(Закінчення зі стор. 2)

націю до меншевартісности. Нині цей костьол діє в церковних службах російською мовою і є співчинним у русифікації України. Тільки Римський Папа і Київський Патріярх узгіднять потреби римо-католиків ув Україні без шкоди й приниження українського народу.

Збагатиться наша Церква поминанням св. Володимира, св. Ольги, великих мужів нашої історії, святих страдників і мучеників митрополита Василя Липківського, Андрея Шептицького та, Господи, скільки їх було в час катувань комунобольшевизму!?

Від Церкви України залежить у великі мірі відродження нації та її позиція у світовому співтоваристві. Це повинні усвідомити собі діячі нинішніх не надто християнських у любові Цеков. Чи може доведеться й тим церквам чекати ще 350 рків, аж Господь виявить свою волю, так як це сталося з державністю й незаленістю України!

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ДО ВИНАЙМУ✻

✻НА ПРОДАЖ✻

✻ ПОСЛУГИ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻